

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๗/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่
๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
ต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่
ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน

ขอให้พ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔
วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นคัดค้าน กับให้การรับสารภาพตามคำร้อง

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาไม่
นำที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา รายการเงินกู้
ยืมจากนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้อง
ตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่ามิพยานหลักฐาน
เพียงพอจึงแจ้งข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่านางน้ำผึ้งทราบดีว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินแทน
นางสาวมาลัย มังคะโชติ บุตรของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งนางสาวมาลัยชำระหนี้ดังกล่าวครบถ้วนแล้วก่อน
วันยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการหนี้สินดังกล่าว
นายวิเชียร เพ็งกระจ่าง สามีของนางน้ำผึ้งมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาภายหลังการให้กู้ยืม

ในเรื่องการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง และนางนาตยา เชียงฉำ
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้
ผู้ถูกกล่าวหา มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายทุน แห่งทอง อติตรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแข่งขันกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้มีการร้องเรียน ผู้ร้องเห็นว่า
ข้อชี้แจงฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน
และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมี
พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ โดยมีได้
มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ
และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า
ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาว่าย่อมทราบว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด แม้ขณะกู้ยืมเงินจากนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นก็ตาม แต่เมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ตามสัญญาในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ นางน้ำผึ้งทวงถามแล้วแต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยเรื่อยมาจนเป็นเหตุให้นางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเงินและลงลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ตามสัญญากู้ยืมเงินที่มีจำนวนเงินมากพอสมควร จนกระทั่งวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงยอมชำระหนี้เงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย จำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท อันเป็นการยอมรับว่าผู้ถูกกล่าวหา มีหนี้เงินกู้ยืมที่ค้างชำระอยู่กับนางน้ำผึ้ง อยู่ก่อนเข้ารับตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นและเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงในขณะที่ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งดังกล่าว ในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สิน แต่กลับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการหนี้สินเงิน
กู้ยืมดังกล่าว พฤติการณ์ส่อแสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาละเลยไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ตรงต่อความเป็นจริง ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติ
เพื่อให้เกิดการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐมีวัตถุประสงค์
เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ป้องกันการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้
ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้านและให้การรับสารภาพ คดีฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่
(วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) กับให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง
และวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตาม
มาตรา ๑๖๗

วินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการ

(อม.๕๐)

- ๗ -

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายเรีงศักดิ์ วิริยะชัยวงศ์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัย

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๗/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้านคำร้องขอให้พ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

และให้การรับสารภาพข้อหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วย
ข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่
แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามคำร้อง

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร
เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและ
เอกสารประกอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยไม่ได้แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา
รายการเงินกู้ยืมตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ระหว่าง นางน้ำผึ้ง เพ็ง
กระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้ยืม จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๗)
ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ นางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง มีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบ
กรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่าพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพียงพอ

จึงแจ้งข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่ารายการเงินกู้ยืมดังกล่าว นางน้ำผึ้งทราบดีว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินแทนนางสาวมาลัย มังคะโชติ บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหา และนางสาวมาลัยชำระหนี้ดังกล่าวครบถ้วนแล้วก่อนวันยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการหนี้สินดังกล่าว นายวิเชียร เพ็งกระจ่าง สามีของนางน้ำผึ้งมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาภายหลังการให้กู้ยืม ส่วนนางนาตยา เชียงฉ่ำ รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ผู้ถูกกล่าวหา มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายทุน แห่งทอง อดิตรรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแข่งขันกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นเหตุให้มีการร้องเรียน ผู้ร้องเห็นว่าข้อชี้แจงฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ โดยมีได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อ

- ๔ -

ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องให้ตรงต่อความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้องตามความจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นรายการเงินกู้ยืมตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ระหว่างนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้ยืม จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แม้ขณะการกู้ยืมผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ได้ดำรงตำแหน่ง แต่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ชำระหนี้เงินกู้ยืมภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ อันเป็นวันครบกำหนดตามสัญญา นางน้ำผึ้งทวงถามแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาผิดผ่อน

- ๕ -

เรื่อยมาจนเป็นเหตุให้นางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดง
รายการหนี้สินดังกล่าว จนกระทั่งวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ภายหลังจากวันที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและวันที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงมีการชำระหนี้เงิน
กู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย จำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเงินและลงลายมือชื่อในฐานะผู้กู้
ตามสัญญากู้ยืมเงินที่มีจำนวนเงินมากพอสมควร ผู้ถูกกล่าวหาอย่ามั่วหาว่ามีการผูกพันตาม
กฎหมาย ทั้งในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนั้นยังมิได้ชำระหนี้เงินกู้ยืมคืนให้แก่นางน้ำผึ้ง จึง
เป็นหนี้ที่มีอยู่จริงที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงรายการหนี้สินนี้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
แต่กลับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการหนี้สินเงินกู้ยืมดังกล่าว
พฤติการณ์สื่อแสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาละเลยไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินให้ตรงต่อความเป็นจริง ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้เกิดการตรวจสอบ
ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจอรัฐ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่
คัดค้านและให้การรับสารภาพ คดีฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อ
วินิจฉัยดังนี้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอด
ตะพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) กับให้เพิกถอนสิทธิ
สมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการ
กระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๗

วินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มั่งคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ
หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้
สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดตะพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม
๒๕๖๘) และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายเรวัตร สกุลคล้อย

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๑๓/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ในกรณีเข้ารับตำแหน่ง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗ และให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งกับเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้านและให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า หลังจากผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้

ร้องในกรณีเข้ารับตำแหน่ง แต่ไม่แสดงรายการหนี้สินคือเงินกู้ยืมระหว่างนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม และผู้ถูกกล่าวหา ผู้กู้ยืม จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบแล้ว ส่วนผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงปฏิเสธข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่นรองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ ๖ (๒) ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๘ (๓) และ ๑๐๒ (๙) เพื่อให้ผู้ร้องมีข้อมูลในการตรวจสอบผู้ถูกกล่าวหาว่าตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง มีทรัพย์สินและหนี้สินเปลี่ยนแปลงผิดปกติกหรือไม่ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องในกรณีเข้ารับตำแหน่ง แต่ไม่แสดงรายการหนี้สินตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยชี้แจงว่าเป็นการกู้ยืมแทนบุตรสาว การขาดความรู้ความเข้าใจ การมอบหมายให้ผู้อื่นจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การถูกผู้ให้กู้ยืมกลั่นแกล้ง นั้น เป็นเรื่องที่ยากต่อการกล่าวอ้าง

และกลับบ่งบอกถึงการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่รู้ถึงการมีอยู่ของสัญญาที่ยืมเงินฉบับดังกล่าวแต่ไม่แสดงให้ผู้ร้องทราบ การไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าวย่อมทำให้ผู้ร้องไม่มีข้อมูลที่ครบถ้วนในการตรวจสอบผู้ถูกกล่าวหาว่าตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งมีทรัพย์สินและหนี้สินเปลี่ยนแปลงผิดปกติหรือไม่ จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นตามที่ถูกกล่าวหา

จึงวินิจฉัยว่า นายอศุข มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ และให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพวน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคสอง กับเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง.

นางอัจฉรา หวังเกียรติ

ผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้านคำร้องและให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพวนหิน จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ระหว่างนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม กับผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมานางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหา ปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่ามิพยานหลักฐานเพียงพอจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดย ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นการกู้ยืมเงินแทนนางสาวมาลัย มังคะโชติ บุตรสาวเพื่อนำไปลงทุนประกอบ กิจการ และเข้าใจว่านางสาวมาลัยชำระหนี้ดังกล่าวครบถ้วนแล้วก่อนวันยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน จึงไม่ได้แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ประกอบกับตนเพิ่งเข้ารับตำแหน่งและยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกไม่มีความรู้เกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ทั้งยัง ถูกกลั่นแกล้งจากนางน้ำผึ้ง ผู้ให้กู้ยืม และนางนาตยา เชียงฉ่ำ รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ หลวง ซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องเห็นว่าข้อชี้แจงฟัง

ไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องให้ตรงต่อความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตาม มาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาอย่ามั่วหาว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดให้ตรงต่อความเป็นจริง แม้
ขณะผู้ถูกกล่าวหาถูกยึดเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จากนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลง
วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ได้ดำรงตำแหน่งก็ตาม แต่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่
ชำระหนี้เงินกู้ยืมภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ อันเป็นวันครบกำหนดตามสัญญา นางน้ำผึ้งทวง
ถามแล้วแต่ผู้ถูกกล่าวหาผิดผ่อนเรื่อยมาจนเป็นเหตุให้นางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบ
กรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว จนกระทั่งวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูก
กล่าวหาจึงยอมชำระหนี้เงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย ๒๐๕,๐๐๐ บาท ให้แก่นางน้ำผึ้ง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้รับเงินและลงลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ สัญญากู้ยืมเงินจึงมีผลบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา ๖๕๐ ผู้ถูกกล่าวหา ย่อมมีภาระผูกพันตามกฎหมายที่ต้องชำระเงินคืนแก่ผู้ให้กู้
เมื่อครบกำหนดเวลาในสัญญา กู้ ทั้งในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนั้นยังมิได้ชำระหนี้
เงินกู้ยืมคืนให้แก่นางน้ำผึ้ง จึงเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดง
รายการหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่กลับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินโดยไม่แสดงรายการหนี้สินเงินกู้ยืมดังกล่าว พฤติการณ์ส่อแสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาละเลยไม่ใส่ใจ
ต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ตรงต่อความเป็นจริง ซึ่ง
เป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้เกิดการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทาง

การเมืองซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจอรัฐ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ คดีฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) กับให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ทั้งยังมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

วินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน

กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางวยุรี วัฒนวรลักษณ์

ผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้านคำร้องขอให้พ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และให้การรับสารภาพข้อหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามคำร้อง

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดะพวนหิน จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ต่อมานางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินเงินกู้ยืมจากนางน้ำผึ้ง เพึ่งกระจ่าย จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องเห็นว่ามีความพยานหลักฐานเพียงพอจึงแจ้งข้อกล่าวหา ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่ผู้ร้องเห็นว่าข้อชี้แจงฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ โดยมีได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดะพวนหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่ง
 ผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่
 บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องให้ตรงต่อความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
 ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบ
 ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหาร
 ท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่
 แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ย่อมทำให้ผู้ร้องมีเหตุขัดข้องในการตรวจสอบความมีอยู่ของทรัพย์สิน
 และหนี้สิน ทั้งสัญญากู้ยืมดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ลงชื่อในสัญญาและเป็นผู้รับเงินกู้ยืมด้วยตนเอง
 และเมื่อถึงกำหนดชำระเงิน ผู้ให้กู้ก็ติดตามทวงถามหนี้กับผู้ถูกกล่าวหาเป็นประจำ พฤติการณ์ข้างต้น
 แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาย่อมทราบดีถึงความมีอยู่ของหนี้เงินกู้ยืมดังกล่าว การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่
 แสดงรายการหนี้สินรายการสัญญากู้ยืมเงิน ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาละเลยเพิกเฉยไม่ใส่ใจที่ดำเนินการ
 ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ถูกต้องครบถ้วน ประกอบกับ
 ผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้านและให้การรับสารภาพ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่
 ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินกรณี
 เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วน
 ตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘)
 กับให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๗

วินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายสอนชัย สิริวิทยกุล

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๓/๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๕๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ขอให้พ้นจากตำแหน่ง เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นคำคัดค้านและขอให้การรับสารภาพตามคำร้อง

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้อง คำให้การรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหา และสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหา กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จากการตรวจสอบพบว่า รายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา คือ เงินกู้ยืมระหว่างนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้ยืม จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องมีความเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ตามนัด และยื่นคำชี้แจงปฏิเสธข้อกล่าวหาเป็นหนังสือพร้อมเอกสารประกอบในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้อง และให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะเจ้าพนักงาน

ของรัฐโดยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง พร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมียุ่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะเพิ่งดำรงตำแหน่งเป็นครั้งแรก แต่หน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กฎหมายกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์มุ่งหมายที่จะสร้างระบบตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความรัดกุมและเกิดประสิทธิผลในการตรวจสอบได้อย่างแท้จริง ถือเป็นกฎเกณฑ์พื้นฐานสำคัญที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวทุกคนต้องรู้และตระหนักว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีวุฒิภาวะ เมื่อมาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นย่อมน่าจะทราบดีว่าผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามที่มีอยู่จริงพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมียุ่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ร้องมีข้อมูลในการตรวจสอบบุคคลในตำแหน่งดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐและใช้อำนาจบริหารกิจการของรัฐอยู่ว่ามีทรัพย์สินและหนี้สินเปลี่ยนแปลงผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากับนางน้ำผึ้ง ซึ่งหนี้กู้ยืมเงินดังกล่าวมีหลักฐานเป็นหนังสือและมีจำนวนเงินมาก การที่ไม่แสดงหนี้สินดังกล่าวไว้ย่อมทำให้ผู้ร้องไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องและความมียุ่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินได้ หรืออาจทำให้ผลการตรวจสอบคลาดเคลื่อนไปจากความจริง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง

- ๔ -

ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นการกระทำความผิดตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลไผ่หลวงนับแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคสอง เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายโชคชัย รุจินินนาท

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๗/๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้ร้อง

นายอดุลย์ มังคะโชติ

ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ขอให้พ้นจากตำแหน่ง เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้อง คำให้การรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหา และสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหา กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จากการตรวจสอบพบว่า รายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา คือ เงินกู้ยืมระหว่างนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้ยืม จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องมีความเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ตามนัด และยื่นคำชี้แจงปฏิเสธข้อกล่าวหาเป็นหนังสือพร้อมเอกสารประกอบในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้อง และให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะเจ้าพนักงาน

ของรัฐโดยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง พร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะเพิ่งดำรงตำแหน่งเป็นครั้งแรก แต่หน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กฎหมายกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์มุ่งหมายที่จะสร้างระบบตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีความรัดกุมและเกิดประสิทธิผลในการตรวจสอบได้อย่างแท้จริง ถือเป็นกฎเกณฑ์พื้นฐานสำคัญที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวทุกคนต้องรู้และตระหนักว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีวุฒิภาวะ เมื่อมาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นย่อมน่าจะทราบดีว่าผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามที่มีอยู่จริงพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ร้องมีข้อมูลในการตรวจสอบบุคคลในตำแหน่งดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐและใช้อำนาจบริหารกิจการของรัฐอยู่ว่ามีทรัพย์สินและหนี้สินเปลี่ยนแปลงผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาหากกลับไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากับนางน้ำผึ้ง ซึ่งหนี้อยู่มีเงินดังกล่าวมีหลักฐานเป็นหนังสือและมีจำนวนเงินมาก การที่ไม่แสดงหนี้สินดังกล่าวไว้ย่อมทำให้ผู้ร้องไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินได้ หรืออาจทำให้ผลการตรวจสอบคลาดเคลื่อนไปจากความจริง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง

- ๔ -

ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น
อันเป็นการกระทำความผิดตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
หรือหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์
อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก
ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวงนับแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่หยุด
ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคสอง เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา
ตลอดไป ตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗
จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ เดือน และ
ปรับ ๔,๐๐๐ บาท เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดครั้งแรก ไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน
และมีรายการหนี้สินที่ไม่ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินเพียงรายการเดียว โทษจำคุกจึงให้
รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายปริญญ์ สุตรสุวรรณ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๗/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่ง ขอให้พ้นจากตำแหน่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร โดยแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ และปัจจุบันยังดำรงตำแหน่งอยู่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนี้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยไม่ปรากฏว่ามีการแสดงรายการเงินกู้ยืมระหว่าง นางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม และผู้ถูกกล่าวหา ผู้กู้ยืม จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องจึงได้มีหนังสือไปยังผู้ถูกกล่าวหาเพื่อขอให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เมื่อผู้ร้องพิจารณาข้อเท็จจริงจึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น จึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาโดยมิได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษา

คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดะพวนหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง จึงเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มาตรา ๑๐๒ (๙) มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม (๑) และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี

ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ โดยไม่แสดงรายการเงินกู้ยืม ระหว่าง นางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ผู้ให้กู้ยืม และผู้ถูกกล่าวหา ผู้กู้ยืม จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งการที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เป็นการกู้ยืมเงิน แทนบุตรสาวเพื่อนำไปลงทุนทำกิจการ และเข้าใจว่าบุตรสาวชำระหนี้ให้กับนางน้ำผึ้งแล้วก่อนวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และนางน้ำผึ้งฉีกสัญญากู้เงินไปแล้ว นั้น ข้อเท็จจริงกลับได้ความจากบันทึกถ้อยคำ ของนางน้ำผึ้งและนายวิเชียร เพ็งกระจ่าง สามีของนางน้ำผึ้ง มีเนื้อหาเป็นลำดับสอดคล้องกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอกู้ยืมเงินจากนางน้ำผึ้ง และนายวิเชียรได้ติดตามทวงถามหนี้กับผู้ถูกกล่าวหา โดยได้รับ ชำระหนี้กู้ยืมเงินเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท เป็นเงินต้น ๒๐๐,๐๐๐ บาท และ ดอกเบี้ย ๕,๐๐๐ บาท ในข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาทำให้ถ้อยคำรับว่า ได้กู้ยืมเงินจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ลงนามในสัญญากู้ยืมเงิน และมีการส่งมอบเงินตามสัญญาแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาย่อมต้องทราบถึงผลผูกพัน ตามกฎหมาย และยอมรับสถานะความเป็นลูกหนี้และหน้าที่ตามสัญญา กรณีจึงมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่า หนี้สินดังกล่าวอยู่ในวิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาสามารถตรวจสอบและทราบถึงที่มาและความมีอยู่จริงเพื่อแสดง รายการต่อผู้ร้องให้ครบถ้วน รวมไปถึงหลักฐานที่แสดงว่าได้มีการชำระหนี้ไปแล้ว แต่กลับไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีหลักฐานยืนยันการชำระหนี้มาสนับสนุนข้ออ้างเพื่อสนับสนุนข้ออ้าง คงมีเพียงข้อชี้แจง ลอย ๆ ทั้งยังปรากฏจากรายการเดินบัญชีของนางน้ำผึ้งเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มีการฝากเงินเข้า บัญชีธนาคารของนางน้ำผึ้ง สอดรับกับบันทึกถ้อยคำของนางน้ำผึ้ง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เพิ่งเข้ารับตำแหน่งและยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นครั้งแรก ไม่มีประสบการณ์ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง รวมถึงเข้าใจว่าถูกกลั่นแกล้งจาก นางน้ำผึ้ง นางวิเชียร และนางนาคยา เชียงฉั่ว โดยเดิมนางสาวสุดากาญจน์ โตเจริญ เป็นผู้จัดทำบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ต่อมานางสาวสุดากาญจน์ออกจากราชการ นางนาคยาจึง จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาต่อ แต่ได้ความจากนางนาคยายืนยันว่า ไม่เคยช่วยจัดทำบัญชีให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด ข้อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าวจึงเป็นข้ออ้างที่

เลื่อนลอย ไม่สมเหตุผล และขัดกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ตามพฤติการณ์ล้วนบ่งชี้ว่า รายการเงินกู้ยืมดังกล่าวเป็นหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการเงินกู้ยืม ดังกล่าวแสดงให้เห็นเจตนาที่ของผู้ถูกกล่าวหาที่จงใจปิดบังที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน และไม่แสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ให้ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริง ซึ่งการยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดและเป็นมาตรการตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ใช้อำนาจอรัฐ และเมื่อรับฟังประกอบคำให้การรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว พฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ไผ่หลวง ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง นับแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และมีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกเพิกถอนสิทธิ สมักรับเลือกตั้งตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับเป็น ความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน

จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐./

นางยุพา วงศ์ทองทิว

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๗/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๕๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่
๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน

ขอให้พ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔
วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นคัดค้าน กับให้การรับสารภาพตามคำร้อง

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ไผ่หลวง อำเภอดงพวนหิน จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา รายการเงินกู้ยืม
จากนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมานางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้อง
ตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่ามีพยานหลักฐาน
เพียงพอจึงแจ้งข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่านางน้ำผึ้งทราบดีว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินแทน
นางสาวมาลัย มังคะโชติ บุตรของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งนางสาวมาลัยชำระหนี้ดังกล่าวครบถ้วนแล้วก่อน
วันยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการหนี้สินดังกล่าว

นายวิเชียร เพ็งกระจ่าง สามีนางน้าฝิ่งมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาภายหลังการให้กู้ยืม
ในเรื่องการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง และนางนาตยา เชียงฉ่า
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้
ผู้ถูกกล่าวหา มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายทุน แท่งทอง อติตรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแข่งขันกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้มีการร้องเรียน ผู้ร้องเห็นว่า
ข้อชี้แจงฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน
และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมี
พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ โดยมีได้
มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ
และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องให้ตรงต่อความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาอย่ามั่วหาว่า มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดให้ตรงต่อความเป็นจริง แม้ขณะกู้ยืมเงินจากนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ได้ดำรงตำแหน่งก็ตาม แต่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ชำระหนี้เงินกู้ยืมภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ อันเป็นวันครบกำหนดตามสัญญา นางน้ำผึ้งทวงถามแล้วแต่ผู้ถูกกล่าวหาผัดผ่อนเรื่อยมาจนเป็นเหตุให้นางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว

จนกระทั่งวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงยอมชำระหนี้เงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย จำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเงินและลงลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ตามสัญญากู้ยืมเงิน ที่มีจำนวนเงินมากพอสมควร ผู้ถูกกล่าวหาย่อมทราบดีว่ามีภาระผูกพันตามกฎหมาย ทั้งในระหว่างที่ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนั้นยังมิได้ชำระหนี้เงินกู้ยืมคืนให้แก่ทางน้ำผึ้ง จึงเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงที่ ผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงรายการหนี้สินนี้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่กลับยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการหนี้สินเงินกู้ยืมดังกล่าว พฤติการณ์ส่อแสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาละเลยไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ตรงต่อความเป็นจริง ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้เกิดการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่น คัดค้านและให้การรับสารภาพ คดีฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘)

กับให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๗

วินิจฉัยว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ

(อม.๕๐)

- ๗ -

ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท
เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงเห็นควร
ให้โอกาสกลับตนเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายไชยยศ วรรณศิริ